

Sygn. akt III A Pz 16/12

POSTANOWIENIE

Dnia 15 października 2012 r.

Sąd Apelacyjny we Wrocławiu

w składzie:

Przewodniczący SSA Janina Cieślikowska (spr.)

Sędziowie: SSA Stanisława Kubica

SSA Irena Różańska-Dorosz

po rozpoznaniu w dniu 15 października 2012 r.

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa G. K.

przeciwko (...) Spółdzielni Pracy (...) we W.

o uchylenie uchwały i wynagrodzenie

na skutek zażalenia (...) Spółdzielni Pracy (...) we W.

od postanowienia Sądu Okręgowego we Wrocławiu

z dnia 17 kwietnia 2012 r. sygn. akt VII P 50/10

p o s t a n a w i a:

oddalić zażalenie.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 17 kwietnia 2012 r. Sąd Okręgowy we Wrocławiu odrzucił zażalenie (...) Spółdzielni Pracy (...) we W. od postanowienia tego Sądu z dnia 7 marca 2012 r. o oddaleniu odwołania strony pozwanej od zarządzenia Przewodniczącego z dnia 26 stycznia 2012 r., którym to zarządzeniem Przewodniczący odmówił sprostowania protokołu.

W uzasadnieniu postanowienia Sąd Okręgowy wskazał, że zażalenie na wymienione postanowienie nie przysługuje, a zatem podlega odrzuceniu na zasadzie art. 370 w zw. z art. 397§ 2 kpc.

Postanowienie to zaskarżyła strona pozwana domagając się uchylenia wydanego zarządzenia i sprostowania protokołu z dnia 22 listopada 2011 r. poprzez dodanie do jego treści w miejscu, gdzie dochodziło do odnotowania faktu uchylenia pytania zanim je zadano sformułowania: Pytanie sędziego „To proszę podać jakie to było pytanie”; odpowiedź pełnomocnika pozwanego „to może zapiszmy tak, jak było”

W uzasadnieniu zażalenia strona pozwana podniosła, że wskutek odmowy sprostowania protokołu może spowodować odmienną interpretację przebiegu zdarzeń.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Zażalenie strony pozwanej nie zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 160 § 1 kpc, sprostowanie lub uzupełnienie protokołu następuje na skutek zarządzenia przewodniczącego. Od tego zarządzenia przysługuje odwołanie do całego składu orzekającego w terminie tygodniowym (art. 160 zdanie drugie). Orzecznictwo stanęło na stanowisku, że jest to środek zaskarżenia, do którego nie ma zastosowania art. 394. Nie jest to jednak środek odwoławczy. Na postanowienie sądu w przedmiocie sprostowania lub odmowy sprostowania protokołu nie przysługuje zażalenie. Przepisu takiego nie ma ani w rozdziale o posiedzeniach sądowych (art. 148-163 k.p.c.), ani też w rozdziale o zażaleniu (art. 394-398 k.p.c.). W tych warunkach oraz wobec przyjętej przez Kodeks zasady, iż zażalenie na postanowienie nie kończące postępowanie przysługuje tylko w wypadkach w ustawie przewidzianych (art. 394 k.p.c.), zażalenie, które wniosła strona pozwana, jest niedopuszczalne (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 7 października 1966 r., I CZ 104/66, LEX nr 6053; postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 18 listopada 1982 r., I CZ 115/82, LEX nr 8491; orzeczenie Sądu Najwyższego z dnia 3 sierpnia 1972 r., II PR 211/72, OSNC 1972, nr 11, poz. 210).

W myśl art. 370 kpc w związku z art. 397 § 2 kpc sąd pierwszej instancji odrzuci na posiedzeniu niejawnym zażalenie wniesione po upływie przepisanej terminu, nieopłacone lub z innych przyczyn niedopuszczalne.

Postanowienie Sądu Okręgowego o odrzuceniu zażalenia, jako trafne, nie może zostać zmienione.

Mając powyższe na uwadze Sąd Apelacyjny na mocy art. 385 w zw. z art. 397 § 2 kpc postanowił jak na wstępie.